

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN PAASWAKE

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
30 maart 2013, 21u**

Gen. 1,1 – 2,2

Ex. 14, 15 – 15, 1

Jes. 54, 5-14

Ez. 36, 16-17a.18-28

Rom. 6, 3-11

Lc. 24, 1-12

Broeders en zusters,

Drie vrouwen kwamen het eerst bij het lege graf: Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jacobus. Ze waren heel vroeg in de morgen naar het graf getrokken, in de hoop het dode lichaam van Jezus nog te kunnen balsemen. Tot hun ontsteltenis zien ze dat de zware steen voor het graf is weggerold en dat het dode lichaam van Jezus er niet meer ligt. Haastig gaan ze deze boodschap overbrengen aan de andere vrouwen en aan de apostelen. De boodschap van Pasen is voorgoed vertrokken: het graf is leeg, Jezus is uit de dood opgestaan! Die boodschap is sindsdien nooit meer stilgevallen. Apostelen en missionarissen hebben hem overal uitgedragen. Tot op vandaag zeggen wij het aan elkaar door: het graf is leeg, Jezus is uit de dood opgestaan! In deze paasnacht mag ik het aan jullie herhalen: het graf is leeg, Jezus is uit de dood opgestaan! Morgen mogen jullie dezelfde woorden doorzeggen aan wie het maar horen wil. En als je het moeilijk zeggen kunt, laat het dan minstens blijken uit een feestelijk gezicht en een hartelijk gebaar.

De liturgie van deze paasnacht begint met een Bijbelwake. We hebben een lange reeks lezingen uit zowel het Oude als het Nieuwe Testament beluisterd. Eigenlijk hebben we heel de Bijbel doorlopen in amper een half uur. ‘Waarom al die lezingen’, zou je kunnen vragen. Is het niet voldoende om vandaag het evangelie van het lege graf en van de verrijzenis te lezen? Dat is toch de grootste en meest beloftevolle daad die God heeft volbracht: de opwekking van Jezus uit de dood. Inderdaad: dat is Gods grootste en meest beloftevolle daad. Maar het is niet zijn enige daad. De verrijzenis van Jezus is de sleutel op een lang verhaal, met vele hoofdstukken die eraan vooraf gaan en vele hoofdstukken die erop volgen. Wie de verrijzenis van Jezus uit de dood wil verstaan, moet heel de geschiedenis van God met zijn volk voor ogen houden. God heeft de wereld niet zomaar geschapen. Hij heeft haar geschapen met het oog op de mens en op het geluk van de mens. Om dat te tonen, heeft Hij één volk uitgekozen: het volk van Israël. Met dat volk is Hij een verbond

aangegaan, een verbond dat Hij nooit heeft verbroken. Telkens wanneer Israël in de verdrukking kwam en dreigde te verdwijnen, heeft Hij het verlost uit de handen van zijn vijanden. God laat zijn volk en zijn mensen niet los, al wordt het duister rond hen nog zo zwart. Aan dat besef heeft Jezus zich opgetrokken in het uur van de dood. Toen alles voor Hem verloren leek, heeft God Hem uit de dood doen opstaan. Op Pasen is Jezus de overwinnaar. Daarmee is Gods verhaal echter niet ten einde. De verrijzenis van Jezus is geen 'happy end' maar een 'happy beginning'. De verrijzenis gaat verder. Jezus is opgestaan uit de dood als eerste van ons allen. Uit zijn verrijzenis mogen wij vreugde en vertrouwen putten. Door de kracht van zijn opstanding mogen wij ons laten meetrokken, voorbij de veilige grenzen van het zelfbehoud en de berekening. Achter de verrijzenis gloort de horizon van een nieuwe wereld, zoveel breder en hoger dan onze kleine achtertuin.

Met Pasen begon nog een nieuw verhaal: het verhaal van de Kerk. Uit de boodschap van Pasen is immers een nieuw volk en een nieuwe gemeenschap ontstaan. Jezus leeft en doet ons delen in zijn opstanding. Aan Hem behoren wij toe. Daarom werden nieuwe christenen vanouds gedoopt in de paasnacht. Ook in deze paasnacht mogen we een nieuwe christen in onze kerkgemeenschap opnemen. Beste Caroline, jouw doopsel is geen 'happy end' maar een 'happy beginning': het begin van een nieuw leven in verbondenheid met Jezus en met de kerkgemeenschap. Omdat Jezus verrezen is, kan Hij jouw leven nieuw en anders maken. Laat vanaf morgen maar zien waartoe Jezus in jouw leven in staat is!

Broeders en zusters, straks zullen we samen de beloften van ons doopsel vernieuwen en zal ik u besprenkelen met het doopwater. Hoe lang ben jij al gedoopt? Tien jaar of dertig jaar of vijftig jaar? Misschien zit er op jouw verbondenheid met Jezus en met de kerkgemeenschap al wat sleet. Allen zijn we op zoek naar tekens van Jezus' aanwezigheid in ons midden. Soms vinden we die, soms niet. Soms zitten de omstandigheden in de Kerk en de wereld mee, soms niet. Soms willen we meedoen, soms willen we liever toekijken. Met Pasen mogen we even in de oorspronkelijke kracht van ons doopsel gaan staan. We zullen opnieuw het water voelen dat toen over ons hoofd heeft gevloeid. Ik hoop dat je even zal opschrikken. Fris water kan wonderen doen! Had ons doopsel maar de kracht van fris water behouden! Daartoe vieren we Pasen: om er als christenen weer iets opgewekter en frisser uit te zien. Dit is mijn wens: dat deze paasnacht voor mij en voor u opnieuw mag aanvoelen als een frisse start in het geloof.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen